

Sreda, 22. aprila 2009

Skupna politika priseljevanja za Evropo

P6_TA(2009)0257

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 22. aprila 2009 o skupni politiki priseljevanja za Evropo: načela, ukrepi in orodja (2008/2331(INI))

(2010/C 184 E/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. junija 2008 z naslovom „Skupna politika priseljevanja za Evropo: načela, ukrepi in orodja“ (KOM(2008)0359),
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij o skupni politiki priseljevanja za Evropo z dne 26. novembra 2008 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Evropskega pakta o priseljevanju in azilu, sprejetega na Evropskem svetu 15. in 16. oktobra 2008 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ⁽³⁾ (Direktiva o vračanju),
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o vzpostavitvi mehanizma za ustanovitev skupin za hitro posredovanje na mejah ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (KOM(2008)0820),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. oktobra 2008 z naslovom „Eno leto po Lizboni: uresničevanje partnerstva med Afriko in EU“ (KOM(2008)0617),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. februarja 2008 z naslovom „Priprava naslednjih ukrepov pri upravljanju meja v Evropski uniji“ (KOM(2008)0069),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z naslovom „Vrednotenje in spremljanje izvajanja načrta EU o najboljših praksah, standardih in postopkih za preprečevanje in boj proti trgovini z ljudmi“ (KOM(2008)0657),
- ob upoštevanju dokumenta „Skupna strategija Afrika-EU in njen prvi akcijski načrt (2008–2010) – strateško partnerstvo“, sprejetega v okviru vrha Afrika-EU 8. in 9. decembra 2007 v Lizboni ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 30. novembra 2006 z naslovom „Globalni pristop k vprašanju migracij leto pozneje: za celovito evropsko migracijsko politiko“ (KOM(2006)0735),

⁽¹⁾ UL C 76, 31.3.2009, str. 34.

⁽²⁾ Dokument Sveta 13440/08.

⁽³⁾ UL L 348, 24.12.2008, str. 98.

⁽⁴⁾ UL L 199, 31.7.2007, str. 30.

⁽⁵⁾ Dokument Sveta 7204/08.

Sreda, 22. aprila 2009

- ob upoštevanju Haaškega programa za krepitev svobode, varnosti in pravice v Evropski uniji, ki ga je Evropski svet sprejel na zasedanju 4. in 5. novembra 2004,
- ob upoštevanju programa iz Tampereja, sprejetega na Evropskem svetu 15. in 16. oktobra 1999, s katerim je bil uveden usklajen pristop na področju priseljevanja in azila,
- ob upoštevanju svoje resolucije o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema ⁽¹⁾ z dne 10. marca 2009,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 19. februarja 2009 o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. februarja 2009 o izvajanju Direktive 2003/9/ES o pogojih za sprejem prosilcev za azil in beguncev v EU: obiski odbora LIBE v obdobju 2005–2008 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. decembra 2008 o oceni agencije FRONTEX in njenem nadaljnjem razvoju in razvoju evropskega sistema za nadzorovanje meja (EUROSUR) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 20. novembra 2008 o predlogu Direktive Sveta o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 20. novembra 2008 o predlogu Direktive Sveta o enotnem postopku obravnavanja vlog za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav, da lahko prebivajo in delajo na ozemlju države članice ter o skupnih pravicah za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. septembra 2008 o oceni dublinskega sistema ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 23. aprila 2008 o predlogu Direktive Sveta o spremembi Direktive 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. septembra 2007 o načrtu politike zakonitega priseljevanja ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. septembra 2007 o prednostnih nalogah politike v boju proti nezakonitemu priseljevanju državljanov tretjih držav ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2006 o strategijah in sredstvih za vključevanje državljanov tretjih držav v Evropsko unijo ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju Amsterdamske pogodbe, ki Skupnosti podeljuje pooblastila in obveznosti na področju priseljevanja in azila, in člena 63 Pogodbe ES,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0087.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0069.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0047.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0633.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0557.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0558.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0385.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0168.

⁽⁹⁾ UL C 219 E, 28.8.2008, str. 215.

⁽¹⁰⁾ UL C 219 E, 28.8.2008, str. 223.

⁽¹¹⁾ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 845.

Sreda, 22. aprila 2009

- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za kulturo in izobraževanje in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0251/2009),
- A. ker bodo migracije v Evropo obstajale, dokler bodo obstajale znatne razlike v bogastvu in kakovosti življenja med Evropo in drugimi regijami sveta,
 - B. ker je skupni pristop na področju priseljevanja v EU postal nujen, zlasti na skupnem območju brez nadzora na notranjih mejah, kjer ukrepanje ali neukrepanje ene države članice neposredno vpliva na druge članice in na EU kot celoto,
 - C. ker lahko slabo upravljanje migracij negativno vpliva na socialno kohezijo namembnih držav ter lahko škodi tudi državam izvora in samim migrantom,
 - D. ker dovoljene migracije ponujajo možnosti, ki jih lahko izkoristijo migranti, njihove države izvora (ki imajo korist od nakazil migrantov) in države članice; ker mora biti napredek na področju dovoljenih migracij tesno povezan z učinkovitimi ukrepi za boj proti nedovoljenemu priseljevanju, saj takšno priseljevanje še zlasti hrabri kriminalne združbe za trgovino z ljudmi,
 - E. ker mora biti resnična skupna migracijska politika Skupnosti osnovana na boju proti nedovoljeni migraciji pa tudi na sodelovanju s tretjimi državami in državami tranzita ter na ustrezni politiki vključevanja migrantov,
 - F. ker morajo biti evropske migracijske politike skladne z normami mednarodnega prava, zlasti kar zadeva človekove pravice, človekovo dostojanstvo in pravico do azila,
 - G. ker Evropa je in mora tudi ostati prijazno okolje za tiste, ki jim je podeljena pravica do prebivanja, naj si bodo priseljeni delavci, družinski člani, študenti ali osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito,
 - H. ker so imeli migranti v teh zadnjih desetletjih bistveno vlogo pri razvoju Unije in evropskega projekta in je bistveno, da si priznamo, kako zelo pomembni so, pa tudi, da Unija njihovo delo še vedno potrebuje,
 - I. ker se bo na podlagi podatkov Eurostata prebivalstvo EU srednjeročno začelo starati in obstaja možnost, da se bo do leta 2060 število aktivnega prebivalstva zmanjšalo za približno 50 milijonov ter bo lahko priseljevanje odigralo vlogo katalizatorja pri izboljševanju gospodarskih rezultatov EU,
 - J. ker se bo morda morala lizbonska strategija na področjih rasti in zaposlovanja soočiti s pomanjkanjem delovne sile, kar bi lahko oviralo uresničitev njenih ciljev, ker se brezposelnost sedaj povečuje in ker bo to pomanjkanje mogoče kratkoročno ublažiti z ustreznim in strukturiranim upravljanjem ekonomskega priseljevanja,
 - K. ker se priseljenci pogosto v znajdejo v položaju, ko morajo sprejeti nestalno zaposlitev, zaposlitev, ki zahteva nizke kvalifikacije, ali zaposlitev, za katero so previsoko kvalificirani,
 - L. ker bi si morala EU še bolj prizadevati za notranje reševanje težav s pomanjkanjem delovne sile in delavcev s kvalifikacijami, tako da bi izkoristila podzaposlene prebivalce, kot so invalidi, osebe, prikrajšane na področju izobraževanja, ali dolgočasno brezposelni prosilci za azil, ki že imajo prebivališče,

Sreda, 22. aprila 2009

- M. ker število priseljencev v Evropski uniji stalno narašča in predstavlja približno 54 % skupnega števila priseljencev,
- N. ker se večina priseljencev srečuje z velikimi težavami pri integraciji in pri dostopu na trg dela, za kar so krivi nizka stopnja izobrazbe in negativni stereotipi ter prakse, ki jih s seboj prinesejo iz svojih držav, pa tudi negativni stereotipi in diskriminacija, ki obstajajo v posameznih državah članicah; ker kljub temu številne mlade ženske z visoko stopnjo izobrazbe pridejo v Evropsko unijo, da bi se zaposlile na relativno nekvalificiranih delovnih mestih,

Splošni vidiki

1. odločno podpira oblikovanje skupne evropske politike priseljevanja, ki bi temeljila na visoki ravni politične in operativne solidarnosti, medsebojnem zaupanju, preglednosti, partnerstvu, skupni odgovornosti in združenih prizadevanjih prek skupnih načel in konkretnih ukrepov ter na vrednotah iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah;
2. ponovno poudarja, da mora biti upravljanje migracijskih tokov usklajeno z demografskimi in gospodarskimi razmerami v EU in njenih državah članicah;
3. meni, da bi za oblikovanje skupne politike priseljevanja lahko bilo zelo koristno obsežnejše in redno posvetovanje s predstavniki civilne družbe, kot so organizacije, ki delajo za priseljske skupnosti in z njimi;
4. obžaluje, ker je bilo do zdaj premalo storjenega za oblikovanje skupne politike zakonitega priseljevanja, in pozdravlja nov zakonodajni instrument, ki je bil sprejet v okviru skupne evropske politike zakonitega priseljevanja;
5. poudarja, da koherentna in uravnotežena skupna evropska politika priseljevanja prispeva k verodostojnosti EU v odnosih s tretjimi državami;
6. ponovno poudarja, da sta za učinkovito upravljanje migracij nujna vključevanje regionalnih in lokalnih organov ter pristno partnerstvo in sodelovanje s tretjimi državami izvora in tranzita, saj imajo te pogosto občutek, da morajo spoštovati odločitve, ki so bile sprejete enostransko; poudarja, da je takšno sodelovanje mogoče samo, če tretja država spoštuje mednarodno pravo o človekovih pravicah in njihovi zaščiti ter je podpisnica Ženevske konvencije o statusu beguncev iz leta 1951;
7. meni, da priseljevanje v EU ni rešitev za izzive, s katerimi se soočajo države v razvoju, in da mora skupno politiko priseljevanja spremljati učinkovita politika za razvoj držav izvora;
8. pozdravlja sprejetje zgoraj omenjenega Evropskega pakta o priseljevanju in azilu ter ukrepe, orodja in predloge, ki jih je Komisija predstavila v omenjenem sporočilu z naslovom Skupna politika priseljevanja za Evropo: načela, ukrepi in orodja; poziva Svet in Komisijo, naj nemudoma začeta z izvajanjem teh zavez;
9. pozdravlja institucionalne spremembe, ki jih prinaša Lizbonska pogodba, zlasti razširitev soodločanja in glasovanja s kvalificirano večino na vse politike priseljevanja, razjasnitev pristojnosti EU glede vizumov in mejnih kontrol, razširitev pristojnosti EU na azil in razširitev pristojnosti EU v zvezi z zakonitimi in nedovoljenimi migracijami;
10. meni, da je treba za skupno politiko priseljevanja oblikovati tudi skupno azilno politiko, in opozarja na zgoraj omenjeno poročilo o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema (CEAS) in predlog uredbe Komisije o vzpostavitvi evropskega urada za podporo prosilcem za azil;

Sreda, 22. aprila 2009

Blaginja in priseljevanje*Zakonite migracije*

11. meni, da so zaradi posledic demografskega upada in staranja za gospodarstvo zakonite migracije še vedno potrebne za reševanje vprašanja evropskih demografskih potreb, potreb trga dela in potreb po kvalificirani delovni sili; prav tako pa prispevajo k razvoju tretjih držav prek izmenjave znanja in izkušenj ter prek nakazil migrantov; poziva k uporabi varnih sistemov, ki omogočajo finančne transferje v tretje države;
12. meni, da morajo biti dovoljene migracije alternativa nedovoljenim migracijam, saj ponujajo zakonit, varen in organiziran vstop v Evropsko unijo;
13. opozarja, da se po projekcijah Komisije ocenjuje, da bo do leta 2050 potrebnih 60 milijonov delavcev migrantov, za kar bo treba odpreti poti za zakonite migracije;
14. poudarja, da je treba celovito oceniti potrebe EU po kvalificirani delovni sili in njene tržne potrebe; vseeno meni, da bi vsaka država članica morala sama odločiti o številu oseb, ki jih potrebuje na svojem trgu dela, in upoštevati načelo prednostne obravnave v Skupnosti, dokler veljajo prehodni ukrepi;
15. podpira oblikovanje nacionalnih profilov priseljencev, da bi dobili celovit prikaz razmer na področju priseljevanja v vsaki državi članici v določenem trenutku, osrednji vidik teh profilov pa bi bile potrebe na trgu dela;
16. ponovno poudarja, da mora EU postati bolj privlačna za kvalificirane delavce, tudi s pomočjo zagotavljanja informacij o trgih dela v namembnih državah in državah gostiteljicah, ob tem pa je treba upoštevati morebitne vplive na beg možganov iz držav izvora; meni, da je beg možganov mogoče ublažiti z začasnimi ali krožnimi migracijami, z zagotavljanjem usposabljanja v državah izvora, da bi ohranili poklice v ključnih sektorjih, predvsem na področju izobraževanja in zdravstva, ter s podpisovanjem sporazumov o sodelovanju z državami izvora; poziva države članice, naj prenehajo prakso aktivnega zaposlovanja v državah v razvoju, v katerih je že tako premalo človeških virov v ključnih sektorjih, kot sta denimo zdravstvo in izobraževanje;
17. poziva Komisijo in države članice, naj razvijejo mehanizme, smernice in druga orodja za spodbujanje krožne in začasne migracije, v sodelovanju z izvornimi državami pa tudi ukrepe za nadomestitev izgubljenih človeških virov, s katerimi bodo ponudile konkretno podporo usposabljanju strokovnjakov v ključnih sektorjih, prizadetih zaradi odhoda nadarjenega kadra;
18. izraža zadovoljstvo nad tem, da se je z besedilom o modri karti odprla pot skupni politiki s področja zakonitega priseljevanja, vseeno pa države članice poziva, naj si še bolj prizadevajo za skupna pravila o politiki priseljevanja, ki ne bo omejena zgolj na visoko kvalificirane delavce;
19. izraža zadovoljstvo nad sprejetjem modre karte, ki opredeljuje pogoje za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve na visokokvalificirana delovna mesta, in Komisijo poziva, naj kmalu pripravi predloge za druge kategorije dela, med drugim zato, da bi bolje kljubovali nedovoljenemu priseljevanju in izkoriščanju priseljencev z neurejenim statusom;
20. poziva k novim ukrepom, ki bi študentom in raziskovalcem še dodatno olajšali sprejem in gibanje znotraj EU;
21. opozarja na pomen priznavanja usposobljenosti priseljencev, pri čemer je treba zlasti upoštevati formalne, neformalne in priložnostne kvalifikacije, pridobljene v državi izvora; meni, da se bo s takim priznavanjem mogoče boriti proti zanemarjanju znanja in sposobnosti delavcev, saj morajo priseljenci pogosto opravljati dela, za katera so preveč usposobljeni, kar je zlasti pogosto pri ženskah;

Sreda, 22. aprila 2009

22. poziva Komisijo, naj v prihodnjih dokumentih na to temo upošteva vprašanje priznavanja usposobljenosti in spodbujanja vseživljenjskega učenja ter hkrati zagotovi, da bodo države članice priseljencem ponudile možnost učenja jezika države gostiteljice kot oblike družbenega, poklicnega in kulturnega vključevanja v Evropsko unijo in jim omogočile, da bodo lažje podpirali razvoj svojih otrok; poziva tudi Komisijo, naj uporabi rezultate posvetovanj o jezikovnem izobraževanju otrok migrantov ter o učenju jezika in kulture države izvora v državi članici prebivališča, ter poziva, naj okvir, ki bo predlagan, spoštuje načela subsidiarnosti in sorazmernosti;

23. znova opominja, da je omrežje EURES eden od ustreznih instrumentov za zagotovitev preglednega, odgovornega in učinkovitega ujemanja ponudbe in povpraševanja na trgu dela; zato predlaga razširitev koncepta omrežja EURES, da bi tako olajšali stik med evropskimi delodajalci, ki iščejo delavce s točno določenimi kvalifikacijami, in kandidati za zadevno zaposlitev iz tretjih držav; predlaga, da se kot osnova za tako širitev omrežja EURES uporabijo posebna središča (ki že obstajajo ali jih je treba šele ustanoviti) ali predstavništva EU v tretjih državah ter da se zagotovi neprekinjeno usmerjevalno delo in razširitev tega dela, kar zadeva orodja in podporo za neodvisno zaposlovanje ali financiranje z mikrokrediti; poudarja, da potreba Evrope po visoko kvalificirani delovni sili ne bi smela povzročiti bega možganov iz tretjih držav, kar bi škodilo njihovim razvijajočim se gospodarstvom in socialni infrastrukturi;

24. meni, da bi morali priseljenci iz tako imenovanih tretjih držav imeti pravico do mobilnosti znotraj EU, da bi se lahko – kot zakoniti prebivalci države članice – zaposlili kot obmejni delavci v drugi državi članici, ne da bi morali zaprositi za delovno dovoljenje, ter da bi bilo treba takim priseljencem kot delojemalcem zagotoviti popolno svobodo gibanja po petih letih zakonitega bivanja v državi članici;

25. opozarja na zamisel o tem, da je pri upravljanju potreb trga dela pomembno usklajevanje med lokalnimi, regionalnimi (ki so predvsem odgovorni za usposabljanje), nacionalnimi in evropskimi organi, in sicer v duhu načela prednostne obravnave v Skupnosti; poudarja, da je tako sodelovanje nujno potrebno za učinkovito izvajanje politike priseljevanja, s katero bo mogoče odpraviti pomanjkanje delovne sile, ki ga beležijo nekateri sektorji in države članice, ter za učinkovito in ustrezno vključevanje priseljencev;

26. poziva Komisijo, naj v državah izvora poskrbi za boljše obveščanje o možnostih zakonitih migracij ter o pravicah in obveznostih migrantov, ko ti prispejo v EU;

27. poziva države članice, naj primerno uporabijo mehanizme financiranja Skupnosti, povezane s politiko priseljevanja, da se ustvarijo nova in boljša delovna mesta za migrante;

Vključevanje

28. poudarja, da vključevanje krepi kulturno raznolikost v EU in mora temeljiti na socialnem vključevanju, boju proti diskriminaciji, enakih možnostih, predvsem prek možnosti dostopa do zdravstva, izobrazbe, jezikovnega izobraževanja in zaposlitve; meni, da bi morale politike vključevanja temeljiti na ustreznih inovativnih programih, in priznava bistveno vlogo, ki jo imajo pri vključevanju migrantov lokalni in regionalni organi, sindikati, organizacije migrantov ter poklicne zveze in združenja;

29. podpira prizadevanja za vključevanje držav članic, zakonitih migrantov in upravičencev do mednarodne zaščite ob upoštevanju identitete in vrednot EU in njenih držav članic, vključno s spoštovanjem človekovih pravic, pravne države, demokracije, strpnosti in enakosti, svobode mišljenja in obveznega šolanja otrok; opozarja, da je vključevanje proces, ki poteka v obeh smereh ter zahteva prilagajanje priseljencev in prebivalcev gostujoče države, kot je opredeljeno v skupnih osnovnih načelih, ki jih je sprejel Svet, prav tako pa ima lahko koristi od izmenjave najboljših praks; priznava, da je vključevanje težje izvedljivo v državah članicah, ki se zaradi svoje geografske lege soočajo z velikim migracijskim pritiskom, čeprav mora tudi tam ostati cilj; zato poziva druge države članice, naj vzporedno s spodbujanjem zakonite migracije prispevajo k zmanjšanju pritiskov v duhu solidarnosti in s tem omogočijo lažje vključevanje upravičencev do mednarodne zaščite, ki živijo v državah članicah EU;

Sreda, 22. aprila 2009

30. poudarja, da je dober proces vključevanja najboljše orodje za odpravo nezaupanja in sumničavosti med domačimi prebivalci in migranti, nujen pa je tudi za odpravo ksenofobičnih idej ali dejanj;
31. spodbuja razvoj vzajemnih učnih mehanizmov in izmenjavo najboljših praks med državami članicami, da bi okrepili zmožnost držav gostiteljic za upravljanje vedno večje raznolikosti, ter sistem skupnih kazalnikov in ustrezno statistično zmogljivost, ki jo bodo države članice uporabile za oceno rezultatov politike priseljevanja;
32. opozarja, da ključni element predstavlja vključevanje organizacij migrantov, ki igrajo pomembno vlogo v procesu vključevanja, saj migrantom nudijo možnost demokratičnega sodelovanja; poziva države članice, naj omogočijo sisteme za podporo civilne družbe v procesu vključevanja, tako da se migrantom omogoči, da so prisotni v civilnem in političnem življenju družbe gostiteljice, da sodelujejo v političnih strankah in sindikatih ter da lahko volijo na lokalnih volitvah;
33. izraža zadovoljstvo nad pobudo Komisije in Evropskega ekonomsko-socialnega odbora za bolj usklajene politike vključevanja v obliki evropskega foruma vključevanja, kjer dejavno sodelujejo družbene organizacije in združenja priseljencev s ciljem izmenjave izkušenj in oblikovanja priporočil; poziva države članice, naj uskladijo svoja prizadevanja s področja vključevanja in si izmenjajo primere dobre prakse iz nacionalnih integracijskih načrtov;
34. poziva Komisijo, naj z ustreznimi ukrepi zagotovi finančno podporo za strukturno in kulturno vključevanje priseljencev tudi s pomočjo izvajanja programov EU, kot so Vseživljenjsko učenje, Evropa za državljane, Mladi v akciji in Kultura 2007; ugotavlja, da so učitelji v večini primerov slabo pripravljani na delo z velikim številom priseljenjskih otrok v razredih in poziva k boljšemu usposabljanju učiteljev in k primerni finančni podpori;
35. opozarja, da imajo programi šolanja in vseživljenjskega učenja z razvijanjem sposobnosti, posebej jezikovnih, pomembno vlogo v procesu vključevanja; meni, da bi morale biti neovirano sodelovanje pri programih šolanja in vseživljenjskemu učenju pravica in priložnost za novo prispele priseljenke;
36. poziva Komisijo in države članice, naj še naprej spodbujajo protidiskriminacijske politike, vključno s tistimi, ki jih izvajajo javni organi;
37. poziva države članice, naj spoštujejo in podpirajo ustrezne direktive Sveta 2000/78/ES ⁽¹⁾, 2000/43/ES ⁽²⁾ in 2004/113/ES ⁽³⁾, katerih namen je preprečevati diskriminacijo;
38. poziva države članice, naj ratificirajo Mednarodno konvencijo o varstvu pravic delavcev migrantov in njihovih družinskih članov, ki jo je dne 18. decembra 1990 sprejela Generalna skupščina Združenih narodov ⁽⁴⁾;
39. poziva Komisijo, da zbere podatke o priseljevanju v EU, povezane s spolom, in se z Evropskim inštitutom za enakost med spoloma dogovori za njihovo analizo, zato da bi dodatno poudarili posebne potrebe in težave priseljenk ter najprimernejše metode za njihovo vključevanje v družbe držav gostiteljic;
40. poziva države članice, naj pri oblikovanju svojih politik vključevanja ustrezno upoštevajo razsežnost spola ter poseben položaj in potrebe priseljenih žensk.
41. poziva države članice, naj zagotovijo spoštovanje temeljnih pravic priseljenk, ne glede na to, ali je njihov status zakonit;

⁽¹⁾ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

⁽²⁾ UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

⁽³⁾ UL L 373, 21.12.2004, str. 37.

⁽⁴⁾ A/RES/45/158.

Sreda, 22. aprila 2009

42. poziva države članice, naj podprejo kampanje ozaveščanja za priseljenke, katerih namen je informirati priseljenke o njihovih pravicah, možnostih izobraževanja in učenja jezika, strokovnega usposabljanja ter dostopa do zaposlitve, ter preprečujejo prisilne poroke, pohabljanje ženskih spolnih organov ter druge oblike fizičnega in psihičnega nasilja;

Varnost in priseljevanje

Celovito upravljanje meja

43. poudarja, da je potreben obsežen osrednji načrt, ki bi opredelil splošne cilje in strukturo strategije upravljanja meja EU, vključno s podrobnostmi o tem, kako naj bi se vsi sorodni programi in sistemi na tem področju optimizirali; poziva Komisijo, naj analizira učinkovitost obstoječih sistemov za upravljanje meja v državah članicah, da bi dosegli najprimernejše sinergije med njimi in pridobili dodatne informacije glede stroškovne učinkovitosti novih predlaganih sistemov; Komisijo poziva še, naj analizira učinkovitost sistema vstopa/izstopa, elektronskega sistema za odobritev potovanj, avtomatiziranega sistema kontrole na mejnih prehodih in programa za registrirane potnike v okviru celovitega upravljanja meja v EU;

44. poudarja, da je za celovito upravljanje meja treba najti pravo ravnovesje med zagotovitvijo prostega gibanja vedno večjega števila oseb, ki prečkajo mejo, in zagotovitvijo večje varnosti za državljane EU; ne zanika, da uporaba podatkov nudi jasne prednosti; hkrati pa meni, da je zaupanje javnosti v vladne ukrepe mogoče ohraniti samo, če so glede varstva podatkov zagotovljeni zaščitni ukrepi, nadzor in pritožbeni mehanizmi;

45. poziva k oceni izvedljivosti celovitega štiristranskega pristopa, kjer bi bile sistematično opravljene kontrole na vsaki stopnji, ko bi priseljenci pripotovali v EU;

46. poudarja, da bi morali strategijo EU za meje spremljati tudi konkretni ukrepi, usmerjeni h krepitvi meja tretjih držav v okviru partnerstva med Afriko in EU in evropske sosedске politike (vzhodno partnerstvo, EUROMED);

47. poziva k nadomestitvi sedanjih nacionalnih schengenskih vizumov z enotnimi evropskimi schengenski vizumi, ki bodo omogočili enako obravnavo vseh prosilcev za vizume; želi biti obveščen o natančnem časovnem razporedu in podrobnostih študije o politiki in tehnične študije Komisije, kjer bodo analizirani izvedljivost, praktične posledice in vplivi sistema, ki od državljanov tretjih držav zahteva pridobitev elektronskega dovoljenja za potovanje, preden odpotujejo na ozemlje EU (elektronski sistem za odobritev potovanja, ESTA); poziva k izboljšanju sodelovanja med konzulati držav članic in k postopni vzpostavitvi skupnih konzularnih služb za vizume;

48. poziva Svet, naj sprejme mehanizme, temelječe na solidarnosti med državami članicami, da se porazdeli breme, ki nastaja zaradi nadzora mej, ter naj usklajuje nacionalne politike držav članic;

Nedovoljene migracije

49. meni, da je učinkovit boj proti nedovoljenemu priseljevanju bistveni del celovite migracijske politike EU in zato obžaluje, da države članice s svojo nezmožnostjo, da bi resnično sodelovale v skupno korist, ovirajo učinkovito odločanje na tem področju;

50. izraža pretresenost ob tragedijah ljudi zaradi nezakonitega priseljevanja po morskih poteh, zlasti na južnih morskih mejah Unije, kjer se ljudje v čolnih podajo na nevarno pot od afriške obale proti Evropi; odločno poziva k nujnim ukrepom, da bi takšne tragedije zaustavili enkrat za vselej ter okrepili dialog in sodelovanje z državami izvora;

Sreda, 22. aprila 2009

51. opozarja, da z nedovoljenim priseljevanjem pogosto upravljajo kriminalne mreže in da so se doslej pri tem izkazale kot uspešnejše od skupnih evropskih ukrepov; je prepričan, da so take mreže krive za smrt več sto ljudi, ki vsako leto izgubijo življenje na morju; opozarja, da imajo države članice ob spoštovanju mednarodnih obveznosti skupno odgovornost pri reševanju življenj na morju; zato poziva Komisijo in Svet, naj okrepi svoja prizadevanja v boju proti organiziranemu kriminalu, trgovini z ljudmi in tihotapljenju, ki poteka na različnih delih EU, ter si zlasti prizadevata za uničenje vseh mrež, za kar se je treba spopasti ne le s tihotapci, ki so zgolj vidni izvajalski člen v verigi, pač pa tudi z vrhom piramide, ki se najbolj okorišča s temi kriminalnimi aktivnostmi;
52. poziva Komisijo, naj v državah tranzita in izvora okrepi programe ozaveščanja o nevarnostih nedovoljenih migracij;
53. pozdravlja novo direktivo o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU, in meni, da je to učinkovito orodje za zaviranje izkoriščanja delavcev migrantov in zmanjšanje privlačnosti enega glavnih dejavnikov, ki spodbujajo nedovoljene migracije;
54. odločno poziva države članice, naj ne odlašajo s prenosom nove direktive, ki določa kazni za delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence;
55. meni, da je bistveno spodbuditi pot dialoga z državami izvora in z njimi skleniti sporazume o sodelovanju ter tako odpraviti nečloveški in katastrofalni pojav nedovoljenih migracij;
56. meni, da Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (FRONTEX), kljub večkratnemu povečanju njenih proračunskih sredstev na pobudo Parlamenta, še vedno ne more zagotavljati zadostnega usklajevanja nadzora na zunanjih mejah Unije, predvsem zaradi omejenega mandata in pomanjkanja prizadevanj za vključitev tretjih držav, zlasti v zvezi s pomorskimi operacijami;
57. pozdravlja pobudo Komisije o predlogu revizije mandata agencije FRONTEX in meni, da je treba agencijo nujno okrepiti, zlasti z razširitvijo njenih usklajevalnih zmogljivosti in sposobnosti, da na zahtevo zadevnih držav članic usklajuje stalne misije na območjih, ki se soočajo z velikim migracijskim pritiskom, in njenih zmogljivosti, da sodeluje s tretjimi državami; meni, da je treba pozornost nameniti tudi večanju zmogljivosti agencije FRONTEX za analiziranje tveganj in zbiranje obveščevalnih podatkov;
58. meni, da agencija FRONTEX za učinkovito izpolnitev svojega mandata potrebuje vsa ustrezna sredstva, ne le finančna, in poziva k uvajanju novih tehnologij za boj proti nedovoljenim migracijam in države članice, naj povečajo nabor tehničnih sredstev, ki jih dajo na voljo, Komisija pa naj pripravi zakonodajne predloge za uvedbo obvezne solidarnosti na isti podlagi kot je predvidena za skupine za hitro posredovanje na mejah (RABIT);
59. poziva agencijo FRONTEX in Komisijo, naj opravita študijo z oceno možnosti agencije, da pridobi svojo opremo, in o zahtevah za morebitno nadgradnjo operacij agencije na morju v obalno stražo EU, ki pa ne bi vplivala na pristojnost držav članic za nadzor njihovih meja;
60. meni, da je agencija FRONTEX lahko v celoti učinkovita samo ob okrepitvi dopolnilnih ukrepov, kot sta ponovni sprejem in sodelovanje s tretjimi državami; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem podpira agencijo FRONTEX;
61. podpira ustanovitev specializiranih uradov agencije FRONTEX, s čimer se upoštevajo in bolje ocenijo posebne razmere na mejah, ki so posebej izpostavljene, zlasti glede kopenskih meja na vzhodu in morskih meja na jugu;

Sreda, 22. aprila 2009

62. ugotavlja, da so razlike v razlagi pravnih pojmov, razlagi mednarodnega pomorskega prava ter razlike v nacionalnih zakonodajah in postopkih ovirale operacije agencije FRONTEX; poziva k izvedbi celovitih študij, da bi poiskali skupni pristop in zgladili nasprotja med nacionalnimi zakonodajami in postopki;

63. poziva k nadaljnjemu in stalnemu sodelovanju med agencijo FRONTEX ter nacionalnimi organi in agencijami;

64. poziva k nadaljnjemu razvoju zasnove evropskega sistema za nadzorovanje meja (EUROSUR), tudi z izboljšanjem sodelovanja med državami članicami;

65. ugotavlja, da ribiči, zasebna plovila in delavci na morju iz zasebnega sektorja velikokrat srečajo nezakonite priseljence, preden jih najdejo državne pomorske sile; poudarja, da je treba te osebe natančneje obvestiti o njihovih dolžnostih v skladu z mednarodnim pravom, po katerih morajo pomagati priseljencem v sili, in poziva k mehanizmu nadomestil za neopravljeno delo zaradi reševalnih operacij;

66. poudarja, da so nedvomno potrebni zanesljivi statistični podatki, da bi oblikovali konkretna orodja za boj proti nedovoljenim migracijam na ravni EU, in poziva Komisijo, naj sprejme ustrezne ukrepe za pridobitev teh statističnih podatkov;

Vračanje

67. meni, da bi morali migranti, ki niso upravičeni do mednarodne zaščite ali nedovoljeno prebivajo na ozemlju držav članic, zapustiti ozemlje Evropske unije; v zvezi s tem je seznanjen s sprejetjem Direktive o vračanju in države članice poziva, naj pri njenem prenosu vseeno ohranijo določbe, ki so po njihovem domačem pravu ugodnejše; poziva države članice, naj zagotovijo, da bo vračanje potekalo v skladu z zakoni in ob spoštovanju dostojanstva udeleženih oseb, ustrezno prednost pa naj ima prostovoljno vračanje;

68. poziva k ustanovitvi sistema služb za svetovanje o vračanju, ki bi delovale v zaprtih in odprtih nastanitvenih centrih in bi služile kot kontaktne točke za osebe, ki želijo zvedeti več o pomoči pri vračanju;

69. poziva Komisijo, naj vzpostavi mehanizme spremljanja in pomoči za ponovno vključitev v družbo in delovno okolje v državah izvora za migrante, ki so se morali vrniti;

70. poziva države članice, naj lastno politiko ponovnega sprejema prednostno umestijo v skupno politiko in tega vprašanja ne urejajo zgolj z dvostranskimi sporazumi;

71. v zvezi s sporazumi o ponovnem sprejemu zahteva, da so Parlament in njegovi pristojni odbori redno obveščeni o vseh fazah razprav s tretjimi državami in morebitnih ovirah, na katere naletijo pogajalci;

72. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo države članice s tretjimi državami imele samo dvostranske sporazume o ponovnem sprejemu, ki bodo v celoti zagotavljali spoštovanje človekovih pravic ponovno sprejetih oseb, ter da so podpisale Ženevsko konvencijo iz leta 1951;

73. poziva Komisijo, naj si prizadeva za učinkovito izvrševanje obveznosti tretjih držav, da ponovno sprejmejo svoje državljane, ki nedovoljeno prebivajo na ozemlju EU, kakor je predvideno v členu 13 Sporazuma iz Cotonouja z dne 23. junija 2000; poziva k okrepitvi teh določb med pogajanjimi o novem sporazumu z AKP (afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami);

74. poudarja, da mora politika vračanja imeti resnično evropsko razsežnost, ki jo je treba zagotoviti z vzajemnim priznavanjem odločitev glede vračanja; poziva k boljšemu sodelovanju držav članic pri izvajanju vračanja in h krejitvi vloge agencije FRONTEX pri skupnih operacijah vrnitve;

Sreda, 22. aprila 2009

75. poziva h krepitvi sodelovanja z državami izvora in tranzita, tudi prek konzularnega sodelovanja, da se olajšajo postopki za ponovni sprejem, in poziva Komisijo, naj oceni obstoječe sporazume o ponovnem sprejemu, da spodbudi njihovo izvajanje in pridobi izkušnje za pogajanja o prihodnjih sporazumih;

76. poziva Svet, naj razmisli o sprejetju zakonskih predpisov za uvedbo evropske prepustnice, ki bi jo izdajali državljanom tretjih držav, ki prebivajo nezakonito, da bi olajšali njihov ponovni sprejem v tretjih državah; treba je sprejeti ukrepe za vključitev evropske prepustnice v sporazume Unije o ponovnem sprejetju, tako da bi bila za zadevne tretje države zavezujoča;

Solidarnost in priseljevanje

Usklajevanje med državami članicami

77. globoko obžaluje, da države članice niso izkazale zadostne solidarnosti glede rastočih izzivov priseljevanja; poziva k nujnemu pregledu okvirnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov za obdobje 2007–2013 ⁽¹⁾ in njegovih štirih finančnih instrumentov, da bi se lahko odrazile nove razmere, ki izhajajo iz vedno večjih migracijskih pritiskov, in bi se uporabili za nujne potrebe, kot v primerih množičnega priseljevanja;

78. je seznanjen s pripravljenostjo, ki so jo države članice pokazale v omenjenem Evropskem paktu o priseljevanju in azilu glede potrebe po solidarnosti; zlasti pozdravlja vključitev prostovoljnega mehanizma za porazdelitev bremena, ki omogoča prerazporeditev upravičencev do mednarodne zaščite znotraj EU, in sicer iz držav članic, ki se soočajo s posebnimi in nesorazmernimi pritiski na nacionalne sisteme azila, zlasti zaradi geografskih ali demografskih razmer, v druge države članice, in poziva države članice, naj te zaveze izpolnijo; pozdravlja tudi, da je bilo v proračun EU za leto 2009 za ta namen dodeljenih 5 milijonov EUR, in sicer v okviru Evropskega sklada za begunce; vendar vztraja, da je treba uvesti zavezujoče instrumente; poziva Komisijo, naj začne nemudoma izvajati ta mehanizem in naj takoj predlaga zakonodajno pobudo za vzpostavitev trajnega mehanizma na evropski ravni;

79. pozdravlja prenovno dublinske uredbe in predlagane določbe o mehanizmu za prekinitvev premeščanja v skladu z dublinskim sistemom, če bi obstajali pomisleki, da zaradi teh premeščanj prosilci ne bi mogli izkoristiti ustreznih standardov zaščite v odgovornih državah članicah, zlasti kar zadeva pogoje za sprejem in dostop do azilnega postopka, pa tudi v primerih, ko bi ta premeščanja povečala obremenitev držav članic, ki se soočajo s posebnim in nesorazmernim pritiskom, predvsem zaradi njihove geografske lege ali demografskih razmer; vseeno poudarja, da bi brez uvedbe dvojnega obvezujočega instrumenta za vse države članice te določbe nazadnje predstavljale politično izjavo in ne bi bile učinkovit instrument za resno podporo državam članicam;

80. pozdravlja predlog Komisije o prenovi uredbe o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo prstnih odtisov in opozarja države članice na njihove obveznosti za odvzem prstnih odtisov in posredovanje podatkov v skladu s sedanjo uredbo Eurodac; meni, da je treba izkoristiti biometrične podatke, kot so prstni odtisi, da bi izboljšali učinkovitost operacij nadzora meja;

Sodelovanje s tretjimi državami

81. obžaluje, da sodelovanje s tretjimi državami ni prineslo zadostnih rezultatov, z izjemo pohvalnega sodelovanja Španije s tretjimi državami, na primer s Senegalom ter drugimi državami v podsaharski in sodelni Afriki; poziva k usmerjeni podpori za tretje države tranzita in izvora, da se jim pomaga pri vzpostavitvi učinkovitega sistema za upravljanje meja s sodelovanjem agencije FRONTEX v misijah za pomoč na mejah v teh državah;

82. opozarja Komisijo, Svet in države članice, da je kot nadaljevanje ministrskih konferenc EU–Afrika o migracijah in razvoju, ki so potekale v Tripoliju, Rabatu in Lizboni, zelo pomembno ohranjati začeti dialog z državami izvora in tranzita;

⁽¹⁾ KOM(2005)0123.

Sreda, 22. aprila 2009

83. poziva k izvajanju instrumentov politike, ki so bili razviti v okviru globalnega pristopa k vprašanju migracij ⁽¹⁾, in procesa v Rabatu o migraciji in razvoju iz leta 2006 ter partnerstva med EU in Afriko na področju migracij, mobilnosti in zaposlovanja, dogovorjenega v Lizboni decembra 2007;

84. poudarja, da je razvojna politika v tretjih državah izvora ali tranzita pomembna kot orodje za odpravljanje vzrokov priseljevanja; poziva k boljši usklajenosti politike priseljevanja in razvojne politike Unije, ob celovitem upoštevanju strateških ciljev, kot so razvojni cilji tisočletja;

85. vseeno ugotavlja, da zgolj razvojna politika ne more biti edina alternativa migraciji, saj solidarni razvoj ni mogoč brez stalne mobilnosti;

86. poziva h krepitvi sodelovanja z Mednarodno organizacijo za migracije in drugimi mednarodnimi organizacijami pri vzpostavitvi novih regionalnih uradov na problematičnih območjih, kjer je potrebna praktična pomoč tudi na področju zakonitih migracij in prostovoljnega vračanja priseljencev;

87. poudarja, kako pomembna je ustanovitev središč za obveščanje o migracijah in njihovo upravljanje, kot je središče v Maliju, ki je začelo delovati leta 2008; meni, da naj bi taka središča znatno prispevala k reševanju težav z migracijami, tako da bi obravnavala težave morebitnih migrantov, vrnjenih migrantov in migrantov, ki prebivajo v EU; poziva Komisijo, naj zagotovi potrebne informacije glede projektov za vzpostavitev drugih središč v okviru partnerstva med EU in Afriko in prosi Komisijo, naj preuči možnost ustanovitve takšnih središč v vzhodnih sosednjih državah;

88. poudarja, da bi morali vsi sporazumi z državami izvora in tranzita vsebovati poglavja o sodelovanju na področju priseljevanja, in poziva k ambiciozni politiki do tretjih držav na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja za boj proti mednarodnim kriminalnim združbam, ki se ukvarjajo s trgovino z ljudmi, da bi odgovorne osebe privedli pred sodišče, in sicer s sodelovanjem Eurobola in Eurojusta; Komisijo poziva tudi, naj okrepi podporo za tretje države, vključno s finančno in tehnično pomočjo, da bi ustvarili gospodarske in socialne pogoje za odvratanje nedovoljenih migracij, tihotapljenja drog in organiziranega kriminala;

89. poziva Komisijo, naj spodbudi pogajanja o globalnih evropskih sporazumih, kakršen je bil podpisan z Zelenortskimi otoki, naj poskrbi za napredek globalnih pogajanj z Marokom, Senegalom in Libijo in spodbudi sklenitev sporazumov z glavnimi državami izvora priseljencev;

90. poziva k podpori tretjih držav pri razvoju njihovih nacionalnih zakonodajnih okvirov in vzpostavitvi sistemov priseljevanja in azila ob polnem spoštovanju mednarodnega prava, tretje države tranzita pa poziva, naj podpišejo in spoštujejo Ženevsko konvencijo iz leta 1951;

91. poziva države članice, naj sprožijo razpravo o vprašanju t.i. okoljskih beguncev– migrantov, ki jih zaenkrat ne moremo obravnavati kot ekonomske, a jim še ni priznan status beguncev v smislu Ženevske konvencije;

*

* *

92. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

⁽¹⁾ KOM(2006)0735.